

Tématem práce je temporalita vnímání u Edmunda Husserla. Jejím cílem je vyložit přesně a přehledně Husserlovo pojetí temporality vnímání. Temporalitou vnímání je v rámci Husserlovy fenomenologie míněna časová konstituce vnímání a vnímaného. Výklad vychází ze souboru přednášek Ding und Raum (1907) a z Vorlesungen zur Phänomenologie des inneren Zeitbewusstseins (1905). Základním tematickým okruhem je nastávání Ted' v absolutním toku vědomí, jeho podržení ve vědomí časové kontinuity (retence, protence), v kontinuitě trvající imanentní jednoty a spontaneitou vědomí utvářené vědomí identity v mnohosti znázornění jako základ intencionálního vztahování se k předmětnosti. V rámci výkladu Husserlova pojetí temporality vnímání se ukazuje možnost radikalizace motivu nastávání Ted' absolutního toku vědomí, které v sobě nese časovou kontinuitu, vedoucí k důsledné imanenci konstituce v nastávání Ted'.